

Arrest

nr. 251 712 van 26 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HAUQUIER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 18 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 25 juni 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 17 september 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken en in 1987 in San Salvador (San Salvador) geboren te zijn. U woonde de laatste zes, zeven jaar in Delgado (San Salvador).

In november 2016 begon u een eigen zaak in het centrum van San Salvador. U handelde in mobiele telefoons en toebehoren. Uw zaak draaide goed en was zeer winstgevend. Van in het begin betaalde u een renta van 20 dollar per week aan de bende 18. In de periode dat u de zaak begon leerde u E.E.C.M.(...) kennen, hij had een groentezaak in de buurt. Jullie werden vrienden.

E.(...) werd in de paasvakantie van 2018 opgepakt en werd op 18 september 2019 veroordeeld tot 12 jaar cel voor afpersing. Hij zit op dit moment in de gevangenis. U hielp hem tijdens zijn strafproces door zijn advocaat te betalen.

In mei 2019 kwam een lid van de bende 18 naar uw zaak. U kende hem, want hij inde de wekelijkse renta. U kreeg van hem een telefoon aangereikt en nam die op. Een onbekende man zei dat u duizend dollar moest betalen, hij voegde eraan toe dat hij vanuit de gevangenis belde en u acht dagen had om te betalen. Als u dat niet deed zou u vermoord worden. U stemde in en betaalde. In september 2019 gebeurde exact hetzelfde, u betaalde opnieuw.

Eind november kwamen er drie mannen binnen in uw zaak. Ze plaatsten een pistool tegen uw hoofd en namen u mee naar een opslagplaats. Daar vertelden ze u dat u drieduizend dollar moest betalen tegen ten laatste 15 december. U vroeg waarom en zei dat u de vaste renta betaalde. De mannen verklaarden dat het om iets anders ging en u dit apart moest betalen. Eén van de mannen zei ook dat ze alles over u wisten. U ging meteen naar de politie maar werd er niet geholpen. Toen u terugkwam van de politie en weer in de zaak was, kwamen de mannen terug. Ze zeiden dat het niet zou helpen naar de politie te gaan en dat u moest betalen. Diezelfde avond wachtten enkele bendeleden u ook op bij u thuis. Ook zij zeiden dat u vermoord zou worden als u niet betaalde. U nam wat kleren en geld mee en vertrok. U woonde nog een week in een hotel en twee dagen bij een vriendin in Soyapango. Na dat laatste incident bent u nog drie keer in de zaak geweest.

De moeder van E.(...) kwam langs in de winkel. Ze vertelde u dat E.(...) achter de afpersingen en bedreigingen zat omdat hij van mening was dat u hem niet voldoende had geholpen tijdens zijn strafproces. Zelfs als u zou betalen zouden ze u vermoorden. Ze raadde u aan te vluchten en gaf u enkele documenten die u zouden helpen asiel aan te vragen in de VS. Na uw vertrek werd uw zaak verder opengehouden door een werknemer en door uw zus.

Op 11 december 2019 verliet u El Salvador, diezelfde dag kwam u aan in België. U diende er op 18 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u enkele documenten voor. Uw paspoort, uw identiteitskaart, een online artikel over E.(...), het vonnis van E.(...), foto's van uw zaak, foto's met E.(...), een uittreksel van uw bankrekening, facturen en documenten met betrekking tot uw zaak, een nieuwsartikel van facebook over E.(...) en een krantenartikel over E.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de

vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U verklaart problemen te hebben met de bende 18. U werd door hen afgeperst (CGVS, p. 8-9, punten 92-96).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegt over uw motieven om El Salvador te verlaten. Op Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u: "Toen ik de laatste keer weigerde om afpersinggeld te betalen, gaven ze me een termijn om te betalen. Anders zouden ze mij doden (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 4)." Gevraagd dat toe te lichten vertelde u over de vaste renta van 20 dollar en de afpersingen van 1000 dollar in mei en september 2019. Uiteindelijk vroegen ze eind november 3000 dollar. U weigerde te betalen en ging naar de politie, daarop zijn ze naar uw huis gekomen om u te bedreigen. Gevraagd wie de afpersers zijn, antwoordde u dat zij behoren tot de bende 18 (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Op DVZ zei u niets over E.(...) en de problemen die u met hem had. Later, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, krijgt u opnieuw de kans uw vluchtmotieven in detail uiteen te zetten. U zegt dan opnieuw dat uw grootste probleem afpersing was. U verklaart dat uw zaak zeer winstgevend was. U doet hetzelfde verhaal als op de DVZ en haalt opnieuw afpersingsproblemen aan (CGVS, p. 8-9, punten 92-96). U krijgt de kans om uitgebreid uw verhaal te doen maar zegt opnieuw niets over E.(...). Op andere momenten tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u echter plots dat E.(...) achter de afpersingen zat en zegt u vervolgens zelfs dat de moeder van E.(...) waarschuwde dat hij sowieso van plan was u te laten vermoorden en u aanraade de het land te verlaten (CGVS, p. 12, punt 134). U herhaalt later nogmaals dat E.(...) hoe dan ook van plan was u "te laten verdwijnen" (CGVS, p. 18, punt 213). E.(...) had het op u gemunt omdat u niet betaald had om hem vrij te krijgen (CGVS, p. 12, punt 142). Hieruit blijkt dus dat uw hoofdprobleem geenszins afpersing was maar het feit dat u vermoord ging worden door een vroegere vriend van u omdat u hem onvoldoende hielp tijdens zijn strafproces. Redelijkerwijs mag er verwacht worden dat u te allen tijde gelijklappende verklaringen aflegt over de aard en de oorzaak van uw problemen. U slaagt daar niet in. Dat u aanvankelijk op de DVZ en het CGVS verklaart dat uw grootste probleem afpersing betrof maar later plots zegt dat u uit El Salvador vertrok omdat E.(...) van plan was u te vermoorden doet ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Ook uw verklaringen over waarom E.(...) u wil vermoorden zijn weinig overtuigend. Zo is het immers opmerkelijk dat een vriend van u die u nog geholpen heeft door zijn advocaat in zijn strafproces te betalen u plotseling wil vermoorden. Wanneer u gevraagd wordt waarom E.(...) u plots viseert zegt u kortweg: "omdat we niet betaalden om hem vrij te krijgen" (CGVS, p. 12, punt 142). Deze loutere verklaring is geenszins overtuigend, zeker gezien u reeds geviseerd werd in mei 2019, vier maanden voor het vonnis van de rechtbank, en u tot dan toe zijn advocaat had betaald. Gevraagd wanneer u dan in conflict begin te geraken met E.(...) zegt u vaagweg dat u nooit een conflict had met hem, dat u hem nooit als een vijand zag en dat hij er niet mee om kon dat jullie hem niet uit de gevangenis haalden (CGVS, p. 17, punt 196). Dit is nog steeds geen overtuigend verklaring waarom E.(...) – jullie waren dermate bevriend dat u voor zijn advocaat betaalde – u plotseling wil vermoorden. U wordt later nog erop gewezen dat u in mei 2019, meer dan een jaar na de arrestatie van E.(...), plots wordt afgeperst en gevraagd te verklaren waarom dit plots gebeurt, waarop u zegt dat dit de tijd die nodig was om het proces af te ronden en hem te veroordelen (CGVS, p. 17, punt 203). Echter, zoals aangehaald, werd

E.(...) pas veroordeeld in september 2019. Bovendien verklaart dit hoegenaamd niet waarom u plots wordt geïnterviewd door een vriend die u nog hebt geholpen in zijn strafproces.

Ook over E.(...) zelf legt u onsamenhangende verklaringen af. Zo verklaart u enerzijds niet te weten of hij tot een bende behoort (CGVS, p. 11, punt 121). Anderzijds verklaart u problemen te hebben met de bende 18 (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5) en duidt u E.(...) daarvoor als verantwoordelijke aan (CGVS, p. 12, punt 134 & 141; p. 18, punt 213). Bovendien staat in de nieuwsartikelen die u voorlegt dat E.(...) lid is van de bende 18 (doc. 6). Dat u dan eerder verklaart niet te weten of E.(...) tot een bende hoort is opmerkelijk. Dergelijke inconsistente verklaringen over de persoon voor wie u uw land heeft verlaten zijn weinig overtuigend.

Voorts is het opvallend dat u niet weet in welke gevangenis hij zit (CGVS, p. 11, punt 130). Nochtans was u betrokken bij zijn strafproces en heeft u zelfs voor zijn advocaat betaald (CGVS, p. 11, punt 125; p.12, punt 136 & p. 18, punt 210). Indien u daadwerkelijk zoals u beweert vertrokken te zijn uit uw land uit vrees voor een vriend van u die in de gevangenis zit en bij wiens strafproces u persoonlijk betrokken was, kan verwacht worden dat u daadwerkelijk weet in welke gevangenis hij zit. Een dergelijke onwetendheid doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Verder weet u ook niet wanneer E.(...) zou zijn veroordeeld. U verklaart dat hij werd aangehouden en ongeveer een jaar later werd veroordeeld (CGVS, p. 11, punt 125). Echter, wanneer u later in het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt wanneer E.(...) werd veroordeeld zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 17, punt 204). Dit is zeer opmerkelijk gezien u zelf het vonnis neerlegt. Bovendien blijkt hieruit dat hij pas twee maanden voor uw vertrek zou zijn veroordeeld. Dat u dit zich niet zou herinneren doet verdere twijfels rijzen, zeker gezien deze strafzaak en zijn veroordeling de reden zou zijn waarom u door E.(...) wordt geïnterviewd.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw zaak, na uw vertrek, open is gebleven. Eerst hield een vrouwelijke werknemer de zaak open, daarna heeft uw zus het overgenomen (CGVS, p. 16, punt 183). Uw zaak draaide heel goed en was zeer winstgevend (CGVS, p. 8, punt 92). Gevraagd of zij nog problemen gehad hebben – u moest nog steeds 3000 dollar betalen omdat de winkel veel geld opbracht (CGVS, p. 9, punt 104) – antwoordt u: “Ik kan het niet met zekerheid zeggen, misschien als het voorgekomen is hebben ze het mij niet verteld en weet ik het dus niet (CGVS, p. 16, punt 188).” U hebt dus geen weet van verdere problemen met bendeleden na uw vertrek. Dat er wel dergelijke problemen zouden geweest zijn, maar niemand u dat verteld zou hebben is weinig geloofwaardig. U hebt contact met uw zus (CGVS, p. 16, punt 189), bent nog steeds de eigenaar (CGVS, p. 7, punt 69) en verklaart de zaak vanuit België nog verder geleid te hebben (CGVS, p. 7, punt 66). Redelijkerwijs kan er afgeleid worden dat u goed op de hoogte bent van de ontwikkelingen rond uw zaak.

Gevraagd of u, sinds uw vertrek, van uw familie nog iets gehoord hebt over uw problemen verklaart u: “Nee, ze weten niet de hele situatie waarom ik wegegaan ben (CGVS, p. 4, punt 34).” Gevraagd of iemand het wel weet antwoordt u: “Mijn twee dichte vrienden en mijn partner (CGVS, p. 5, punt 35).” Gevraagd waarom u niets hebt verteld aan uw familie antwoordt u: “Om hen niet ongerust te maken (CGVS, p. 5, punt 36).” Uit die verklaringen blijkt dat nog steeds niemand van uw familie weet waarom u vertrokken bent. Later echter, gevraagd of het niet gevaarlijk was uw zus de zaak verder te laten uitbaten zonder haar te waarschuwen verklaart u: “Zij besliste om die over te nemen. Ik zei haar dat ik dat niet wilde, ik heb haar dan ook de situatie uitgelegd. Op het moment dat ze besliste over te nemen (CGVS, p. 16, punt 190).” Geconfronteerd met uw eerdere verklaring, als zou uw zus niet op de hoogte zijn van uw problemen met de bendeleden, verklaart u nu: “Toen ik mijn land verliet wist ze er niet van. Dat was ook de vraag die u mij had gesteld. Het was pas later, toen ze besliste de zaak open te houden dat ik het haar verteld heb (CGVS, p. 16, punt 191).” Die verklaring strookt niet met uw eerdere antwoord op de vraag of u nog iets gehoord heeft over uw problemen sinds uw vertrek, als zou u niets hebben gehoord omdat niemand – behalve twee vrienden en uw partner – op de hoogte was van uw problemen (CGVS, p. 4-5, punten 34-36). Bovendien is het loutere feit dat u uw familie niets heeft verteld geen verklaring voor uw onwetendheid over mogelijke evoluties in verband met uw problemen. Immers, de bendeleden houden er geen rekening mee of u uw familie al dan niet heeft ingelicht. Dat u geen enkele informatie over het verdere verloop van uw problemen sinds uw vertrek weet te geven doet verder twijfelen aan uw vluchtrelaas.

Eind november had u op één dag drie contacten met bendeleden, de eerste twee keer gebeurde dat in uw zaak (CGVS, p. 14, punten 164-167). Toen u 's avonds naar huis ging, werd u door de bendeleden thuis opgewacht. U voegt daaraan toe: “[...] De volgende dag ging ik terug naar mijn zaak en vertelde ik

over wat er gebeurd was. Daarna werd ik dan gecontacteerd door zijn moeder die me dan te hulp kwam. Vanaf toen ging ik niet meer terug naar mijn zaak. Als ik wilde praten met een werknemer gebeurde dat op een andere plaats (CGVS, punt 162).” Wat later, gevraagd of dag van uw laatste incident met de bendeleden, de laatste dag was dat u in uw zaak geweest bent antwoordt u: “Ik ben daarna nog drie keer in mijn zaak geweest, maar snel. Ik ging met een Uber en was daar dan 15 à 20 minuten en ging daarna meteen weer weg (CGVS, p. 15, punt 171).” Dat u eerste zegt nog één keer in uw zaak geweest te zijn en vanaf toen niet meer maar later verklaart er nog drie keer geweest te zijn is opmerkelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verhaal.

U verklaart voorts dat niemand wist dat u het land zou verlaten en dat u probeerde te vermijden dat iemand dat te weten zou komen (CGVS, p. 15, punt 172). Gevraagd wat u aan uw werknemers vertelde verklaart u dat zij dachten dat u naar hier op vakantie kwam, niet dat u in de problemen zat. Ze dachten dat u zou terugkeren (CGVS, p. 15, punten 173-174). U verklaart: “Om hen niet te verontrusten ging ik nog een paar keer langs (CGVS, punt 174).” Die verklaring strookt niet met uw eerdere verklaring: “Toen ik naar huis terugkeerde waren ze daar ook. Ze zeiden: “We weten waar je woont, we willen je geld. Zo niet, vermoorden we je.” De volgende dag ging ik terug naar mijn zaak en vertelde ik over wat er gebeurd was (CGVS, p. 14, punt 162).”

Voorts verklaart u dat de moeder van E.(...) u ervan op de hoogte bracht dat E.(...) achter de afpersingen zat. Ze vertelde u dat de bendeleden u, nadat u zou betalen, ook zouden vermoorden (CGVS, p. 12, punt 134 & p. 18, punt 213). Over de manier waarop zij u dat vertelde legt u tegenstrijdige verklaringen af. Eerst verklaart u: “De laatste keer dat ik werd afgeperst en dat het wapen op mij gericht werd was zijn mama, van E.(...), mij te hulp gekomen. Toen ze zag wat er gebeurde heeft ze mij gebeld, ik weet trouwens niet hoe het komt dat ze dat weet. Ze belde mij en vertelde mij dat het E.(...) was die gevraagd had aan anderen om mij af te persen en dat ze mij daarna ook zouden vermoorden (CGVS, p. 12, punt 134).” Later verklaart u: “Ze kwam langs in de winkel. Ze nam me even aan de kant en ze vertelde dat het E.(...) was die erachter zat. Achter die afpersingen. Dat zelfs als ik ze zou betalen ze me zouden doen verdwijnen (CGVS, p. 18, punt 213).” Gevraagd of dat uw enige contact met haar was verklaart u: “Fysiek ja, anders nog wel berichtjes. Die gingen over hoe het met haar ging, waar ik was. Hoe het met mij ging (CGVS, p. 18, punten 214-215).” Via E.(...)'s moeder kwam u te weten dat hij achter de afpersingen zat. Het is opmerkelijk dat uw verklaringen over hoe zij u dat vertelde niet overeenkomen.

Gevraagd wanneer uw laatste incident met de bendeleden, waarbij zij u thuis opwachtten, plaatsvond verklaart u: “Ik weet het niet zeker. De week van 25, 26 november. De 28ste heb ik mijn vlucht gekocht (CGVS, p. 17, punt 198).” U verklaart wat geld en kleren te hebben genomen en te zijn vertrokken (CGVS, p. 14, punt 167). Het is de laatste keer dat u thuis was (CGVS, p. 15, punt 170). U verliet El Salvador op 11 december 2019 (verklaring DVZ, p. 12, vraag 32 & doc. 3). Het is opvallend dat u reeds uw paspoort had aangevraagd voor het laatste afpersingsincident en voordat u hoorde dat E.(...) u wilde vermoorden. Uw paspoort is immers afgegeven op 20 november 2019 terwijl het laatste incident – de afpersing die u niet meer wilde betalen en het nieuws dat E.(...) u wilde vermoorden – en de reden van uw besluit het land te verlaten voorviel op 28 november 2019. Hiermee geconfronteerd zegt u louter dat u zich geen data herinnert maar dat u het aanvraag op dezelfde dag dat u uw vlucht boekte (CGVS, p. 17, punt 200). Dit biedt geen verklaring voor het feit dat u uw paspoort aanvraag een week voordat het laatste incident voorviel en voordat u vernam dat u vermoord zou worden. Later echter zegt u dat weer dat u het paspoort een week eerder had aangevraagd omdat u in december opnieuw van plan was naar Guatemala te gaan (CGVS, p. 17, punt 202). Dat u eerst verklaart dat u uw paspoort aanvraag op dezelfde dag dat u uw vlucht – naar Spanje – boekte maar dan later uw verklaringen wijzigt en zegt dat u het een week eerder boekte omdat u van plan was naar Guatemala te gaan doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw identiteit, die staat niet ter discussie. De foto's, facturen en documenten van uw zaak tonen aan dat u een zaak hebt in El Salvador, dat staat evenmin ter discussie. Aan de hand van uw foto's met E.(...) kan geenszins worden afgeleid wat uw precieze relatie met hem was. Deze twee foto's kunnen zeker niet bewijzen dat u een dermate vriendschappelijke band had dat u voor zijn advocaat betaalde. Het toont louter aan dat u op een bepaald moment samen was met hem. Immers, staat u ook op een foto met iemand die u niet kent (CGVS, p. 8, punt 90). Het onlineartikel, het nieuwsartikel op facebook en het krantenartikel over E.(...) kunnen bovenstaande vaststellingen niet herstellen. Daaruit blijkt hoogstens dat E.(...) aangehouden is, er kan verder niets meer uit afgeleid worden met betrekking tot uw verklaringen. Het uittreksel van uw bankrekening is niet relevant.

Volgens uw verklaringen bent u homoseksueel. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat er in de El Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en homofoob geweld tegen homoseksuelen, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, dat de overheid de laatste jaren verschillende positieve maatregelen heeft genomen om de LGBTI gemeenschap te beschermen, en dat lokale organisaties die het opnemen voor de rechten van homoseksuele personen erin geslaagd zijn om een wijziging van de strafwet af te dwingen waardoor strengere straffen opgelegd kunnen worden voor haatmisdrijven ingegeven door seksuele geaardheid en genderidentiteit. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Voorts blijkt uit informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de pride parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. Zo namen er in 2018 meer dan twaalf duizend mensen deel aan de gay pride in de hoofdstad en aan de verschillende activiteiten georganiseerd door de Nationale LGBTI federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de pride getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van een vervolging. Ook UNHCR heeft in de eligibility guidelines voor El Salvador van maart 2016 als standpunt dat een verzoek moet beoordeeld worden "depending on the particular circumstances of the case". Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Op geen enkel moment in het persoonlijk onderhoud, noch tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken haalt u uw geaardheid aan als oorzaak van uw problemen of als reden waarom u uw land heeft verlaten.

Verder haalt uw advocaat aan dat u HIV-positief bent en dat u hierdoor concentratieproblemen heeft (CGVS, p. 10). Allereerst dient opgemerkt te worden dat u geen medische documenten neerlegt waaruit blijkt dat uw aandoening aanleiding geeft tot concentratieproblemen die u zouden verhinderen om op volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bovendien is uit het persoonlijk onderhoud gebleken dat u in staat bleek uw vluchtmotieven uitgebreid uiteen te zetten en de betreffende vragen te begrijpen en te beantwoorden. Wat uw medische aandoening betreft dient erop gewezen te worden dat u hiervoor een apart verzoek kan indienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burgerdie terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In wat zich voordoet als een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid” en van het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel.

In eerste orde betoogt verzoeker dat zijn vrees, op basis van de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ en ‘sociale groep’, valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag en vraagt hij de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Verder argumenteert hij dat de verwerende partij verkeerde conclusies getrokken heeft uit zijn verklaringen en gaat hij niet akkoord waar zij stelt dat hij inconsistente verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn motieven om El Salvador te verlaten. Hij licht toe:

“Verwerende partij stelt dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) de naam E.(...) onvermeld liet en tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) uitgebreid de kans kreeg om haar verhaal te doen, maar opnieuw niets zegt over E.(...).

Vooreerst wenst verzoekende partij op te merken dat zij reeds bij DVZ de naam van E.(...) genoemd had, ondanks het feit dat dit niet weergegeven wordt in de vragenlijst. Dit blijkt duidelijk uit het feit dat er bij DVZ twee documenten werden neergelegd en waarbij er onder de rubriek ‘aard van het document’ geschreven werd: “Online artikel waarin de naam van de afperser staat” en “Vonnis van de afperser” (stuk 2).

Het weze dus duidelijk dat het reeds voor DVZ duidelijk was dat E.E.C.(...) achter de afpersingen zat, immers, indien dit niet het geval zou zijn, zou er niet tot tweemaal toe gerefereerd worden naar deze persoon als ‘afperser’.

Wat betreft de verklaringen van verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, verwijst verwerende partij naar de punten 92-96 op pagina’s 8 en 9 en stelt ‘u’ krijgt de kans om uitgebreid uw verhaal te doen maar zegt opnieuw niets over E.(...).” Doch verwerende partij gaat er aan voorbij dat de naam E.(...) hiervoor reeds uitdrukkelijk werd genoemd door verzoekende partij en in verband werd gebracht met de afpersingen waarmee zij te maken had.

Zie in deze zin (notities persoonlijk onderhoud, p. 8, punten 82-91):

(...)

Het is dus in geen geval dat verzoekende partij 'plots' verklaart dat E.(...) achter de afpersingen zat, zoals verwerende partij verkeerdelijk opmerkt. Verzoekende partij is hier altijd duidelijk in geweest en heeft dit zowel bij DVZ als vanaf het moment dat de mogelijkheid zich aanbood bij CGVS verklaard.

Dit blijkt eveneens uit de vraagstelling van verwerende partij (gehoorverslag CGVS, p. 11):

"Voorde pauze verklaarde u dat E.(...) betrokken was bij de afpersing waar u slachtoffer van was, klopt dat?"

Voorts kan verwerende partij niet gevolgd worden waar zij stelt dat verzoekende partij aanvankelijk op DVZ en het CGVS verklaarde dat haar grootste probleem afpersing betrof maar later plots zegt dat zij het land diende te verlaten omdat E.(...) van plan was om haar te vermoorden. De twee problemen zijn immers onlosmakelijk met elkaar verbonden en de vrees om vermoord te worden ligt in het verlengde van de afpersingen waarmee verzoekende partij te maken had.

Bovendien antwoordde verzoekende partij in klaar en duidelijke taal bij DVZ op de vraag "Wat vreest u bij uw terugkeer in uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren?" het volgende: "Toen ik de laatste keer weigerde om afpersingsgeld te betalen, gaven ze me een termijn om te betalen. Anders zouden ze mij doden." (...).

Wat betreft de verklaringen over het waarom E.(...) verzoekende partij tracht te vermoorden, wenst verzoekende partij op te merken dat zij duidelijk heeft verklaard dat zij deze persoon bijstond door het betalen van diens advocaatkosten en dat E.(...) de mening was toegedaan dat zij mits betaling wel zou kunnen vrijkomen. Toen bleek dat dit niet het geval was heeft E.(...) blijkbaar de opdracht gegeven aan bendeleden om verzoekende partij af te persen en te bedreigen. Het is onredelijk om van verzoekende partij te verwachten dat zij kennis heeft van de gedachtegang van E.(...). Verzoekende partij heeft dan ook naar haar beste vermogen getracht te verklaren wat volgens haar de reden was voor E.(...) om haar af te persen en te bedreigen.

Wat betreft de zogenaamde onsamenhangende verklaringen over E.(...), waarbij verwerende partij er een probleem van maakt dat verzoekende partij verklaard heeft dat zij niet weet of E.(...) tot een bende behoort, wenst verzoekende partij op te merken dat zij in alle eerlijkheid op de vragen geantwoord weet. Zo kan zij met zekerheid zeggen dat zij werd afgeperst en bedreigd door de bende 18. Ook kan zij met zekerheid zeggen dat de moeder van E.(...) haar verteld heeft dat E.(...) hierachter zou zeggen. Doch kan zij niet met zekerheid zeggen dat E.(...) bij een bende behoort. Verzoekende partij was hiervan niet op de hoogte althans. Er bestaat weliswaar een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat E.(...) tot de bende 18 behoort, doch verzoekende partij kan dit onmogelijk met zekerheid weten en heeft dan ook eerlijk geantwoord op de haar gestelde vraag.

Zie in deze zin (gehoorverslag CGVS, p. 11, punt 121-123):

(...)"

Voor het overige stelt verzoeker te volharden in zijn verklaringen en is hij van mening dat hij op geloofwaardige wijze zijn relaas heeft uiteengezet en op de vragen heeft geantwoord. Het feit dat er hier en daar een inconsistentie is opgetreden met betrekking tot bepaalde details, neemt volgens hem niet weg dat het relaas over het algemeen genomen geloofwaardig is en men hem dan ook het voordeel van de twijfel moet verlenen.

Na een theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel, gaat verzoeker in op zijn profiel. Daarbij wordt gewezen op informatie waaruit blijkt dat er wel degelijk sprake is van een persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen met een gelijkaardig profiel als het zijne, met name personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende. In zijn geval, zo geeft hij aan, gaat het om het feit dat hij problemen ondervond met bendeleden die hem afpersten in opdracht van E.

In wat zich voordoet als een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid" en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijst naar de hoger aangehaalde vluchtmotieven en is de mening toegedaan dat er redenen zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens argumenteert hij dat uit objectieve informatie blijkt dat het in El Salvador aanwezige geweld wel degelijk kadert binnen een binnenlands gewapend conflict.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen opdat het CGVS kan overgaan tot aanvullende onderzoeksmaatregelen en een nieuwe beslissing kan nemen. Hij betoogt dat omwille van de hoger aangehaalde redenen dient te worden besloten dat het CGVS zijn relaas

onvoldoende heeft geanalyseerd en derhalve niet afdoende heeft gemotiveerd. Hij werpt op dat in dergelijke omstandigheden, hij opnieuw dient te worden gehoord door de verwerende partij.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker als stuk 2 een kopie bij van een 'Ontvangstbewijs documenten'.

3. Nota met opmerkingen

Op 5 november 2020 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, waarin zij het gelijk van haar beslissing herhaalt. Zij voegt daarbij volgende stukken toe:

- Human Rights First, *Bias-Motivated Violence Against LGBT People in El Salvador*, 18 januari 2017;
- International Women's Media Foundation, *Portraits of Pride: El Salvador*, juli 2018;
- Human Rights Watch, *El Salvador Events of 2019*;
- Washington Blade, *More than 12000 people attend El Salvador pride march*", 2 juli 2018;
- Washington Blade, *El Salvador activists hold 21st annual pride march*, 30 juni 2017;
- Washington Blade, *San Salvador mayor talks marriage equality in El Salvador during dc trip*, 15 oktober 2019.

4. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 5 maart 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie wordt gemaakt van de situatie van terugkerende Salvadoranen en van de actuele veiligheidssituatie in het land.

Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 17 december 2020;
- COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020;
- UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016.

5. Voorafgaande bemerking

Verzoekers advocaat haalde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat verzoeker HIV-positief is en hij hierdoor concentratie- en geheugenproblemen kent (notities persoonlijk onderhoud, p. 10, 19). Verzoeker legde toen en ook nu echter geen medische documenten neer waaruit blijkt dat zijn aandoening hem zou hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen of dat hij hierdoor moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Ook merkt de Raad op dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen elementen kenbaar heeft gemaakt die het vertellen van zijn verhaal kunnen bemoeilijken (AD CGVS, vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ). Dit blijkt evenmin uit de opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker was immers in staat om zijn vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten en de betreffende vragen te begrijpen en te beantwoorden. Hij kon eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven. Uit niets blijkt noch toont verzoeker aan dat zijn gezondheidsproblemen hem ervan zouden weerhouden om geloofwaardige verklaringen af te leggen, ontdaan van incoherenties en op volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Wat zijn medische aandoening betreft, wijst de Raad er samen met de commissaris-generaal op dat verzoeker hiervoor een apart verzoek kan indienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart in het kader van zijn beschermingsverzoek dat hij werd afgeperst door Barrio 18. Zijn vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat:

In november 2016 begon hij een eigen zaak in het centrum van San Salvador en betaalde hij aanvaankelijk een renta van 20 dollar per week. In die periode leerde hij E. kennen, die een groentezaak in de buurt had. In 2018 werd E. opgepakt en veroordeeld voor afpersing; verzoeker hielp hem tijdens zijn strafproces door zijn advocaat te betalen. In mei 2019 kwam een lid van Barrio 18 naar zijn zaak; verzoeker moest 1000 dollar betalen zo niet zou hij worden vermoord. In september gebeurde hetzelfde. Verzoeker betaalde telkenmale. Eind november kwamen er drie mannen binnen in zijn zaak; hij moest

3000 dollar betalen. Verzoeker ging daarop naar de politie maar werd er niet geholpen. De moeder van E. kwam langs in de winkel en vertelde dat E. achter de afpersingen en bedreigingen zat omdat hij van mening was dat verzoeker hem niet voldoende had geholpen tijdens zijn strafproces; zelfs als hij zou betalen, zouden ze hem vermoorden. Ze raadde verzoeker aan te vluchten en gaf hem enkele documenten die hem zouden helpen asiel aan te vragen in de Verenigde Staten. Na zijn vertrek op 11 december 2019 werd zijn zaak verder opgehouden door een werknemer en door zijn zus.

6.2. Met betrekking tot de verschillende documenten die verzoeker in het kader van zijn beschermingsverzoek heeft voorgelegd (AD CGVS, map met documenten), wijst de Raad op wat volgt.

Verzoekers paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op zijn identiteit en afkomst. De foto's, facturen en documenten van zijn zaak tonen aan dat hij een zaak heeft in El Salvador. Deze elementen staan niet ter discussie maar hebben, net zoals het uittreksel uit zijn bankrekening, geen betrekking op zijn vluchtmotieven.

Aan de hand van zijn foto's met E. kan niet worden afgeleid wat de precieze relatie tussen verzoeker en E. was. Zoals door de commissaris-generaal terecht aangegeven, kunnen deze twee foto's niet aantonen dat verzoeker een dermate vriendschappelijke band had met E. dat hij voor diens advocaat betaalde. Evenmin onderschrijven deze foto's dat verzoeker door E. werd afgeperst en bedreigd. Deze tonen louter aan dat hij op een bepaald moment samen was met hem, net zoals verzoeker ook op een foto met iemand staat die hij niet kent (notities persoonlijk onderhoud, p. 8, punt 90).

Het onlineartikel, het nieuwsartikel op facebook en het krantenartikel over E., tonen enkel aan dat E. is aangehouden. Verzoekers beweerde problemen met E. blijken hieruit niet.

Hoewel verzoeker zich heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet volstaan om zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

6.3. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020, p. 6; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 6-9).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermoend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot hij beweert, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*"may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case"*).

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel persoonlijk en werkelijk dreigt te worden vervolgd of geïdoleerd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

6.4. In eerste orde moet worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen zoals afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet geheel overeenkomen met wat hij bij het CGVS heeft uiteengezet. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij: *“Toen ik de laatste keer weigerde om afpersingsgeld te betalen, gaven ze me een termijn om te betalen. Anders zouden ze mij doden”* (Vragenlijst CGVS, vraag 4). Gevraagd dat toe te lichten vertelde verzoeker over de vaste renta van 20 dollar en de afpersingen van 1000 dollar in mei en september 2019. Uiteindelijk vroegen ze eind november 3000 dollar. Hij weigerde te betalen en ging naar de politie; daarop zijn ze naar zijn huis gekomen om hem te bedreigen. Gevraagd wie de afpersers zijn, antwoordde verzoeker dat zij behoren tot Barrio 18 (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Nergens zei verzoeker iets over E. en de persoonlijke problemen die hij met hem had.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart verzoeker echter dat E. achter de afpersingen zat en zegt hij vervolgens zelfs dat de moeder van E. waarschuwde dat hij sowieso van plan was hem te laten vermoorden en hem aanraadde het land te verlaten (notities persoonlijk onderhoud, p. 8, 12). Hij herhaalt later nogmaals dat E. hoe dan ook van plan was hem *“te laten verdwijnen”*. E. had het op verzoeker gemunt omdat hij niet had betaald om hem vrij te krijgen (notities persoonlijk onderhoud, p. 18, 12).

Hieruit blijkt dus dat verzoekers hoofdprobleem geenszins afpersing was maar het feit dat hij ging worden vermoord door een vroegere vriend van hem omdat hij hem onvoldoende hielp tijdens zijn strafproces.

Dat er bij de Dienst Vreemdelingenzaken twee documenten werden neergelegd en waarbij vermeld stond *“Online artikel waarin de naam van de afperser staat”* en *“Vonnis van de afperser”* en waaruit verzoeker afleidt dat het voor de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk was dat E. achter de afpersingen zat, doet hier geen afbreuk aan. Nergens heeft verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangegeven dat hij ging worden door vermoord E., een vroegere vriend van hem, omdat hij hem onvoldoende hielp tijdens zijn strafproces. Nochtans is E. een sleutelfiguur die behoort tot de kern van zijn relaas. Op de vraag of hij weet wie de afpersers zijn, antwoordt verzoeker enkel *“de afpersers behoren tot de bende 18”*. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in het vervolgingsrelaas zou vermelden. Dat verzoeker aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat zijn grootste probleem afpersing betrof maar later plots zegt dat hij uit El Salvador vertrok omdat E. van plan was hem hoe dan ook, of hij nu het afpersingsgeld betaalde of niet, te vermoorden, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Daarbij komt nog dat verzoekers verklaringen over waarom E. hem wil vermoorden, niet overtuigen. De commissaris-generaal motiveert terdege: *“Zo is het immers opmerkelijk dat een vriend van u die u nog geholpen heeft door zijn advocaat in zijn strafproces te betalen u plotseling wil vermoorden. Wanneer u gevraagd wordt waarom E.(...) u plots viseert zegt u kortweg: “omdat we niet betaalden om hem vrij te krijgen”* (CGVS, p. 12, punt 142). *Deze loutere verklaring is geenszins overtuigend, zeker gezien u reeds geïdoleerd werd in mei 2019, vier maanden voor het vonnis van de rechtbank, en u tot dan toe zijn advocaat had betaald. Gevraagd wanneer u dan in conflict begin te geraken met E.(...) zegt u vaagweg dat u nooit een conflict had met hem, dat u hem nooit als een vijand zag en dat hij er niet mee om kon dat jullie hem niet uit de gevangenis haalden* (CGVS, p. 17, punt 196). *Dit is nog steeds geen overtuigend verklaring waarom E.(...) – jullie waren dermate bevriend dat u voor zijn advocaat betaalde – u plotseling wil vermoorden.”* Het weinig verhelderend betoog dat hij geen kennis heeft van de gedachtegang van E., is weinig ernstig. Wanneer verzoeker er overigens later nog op wordt gewezen dat hij in mei 2019, meer dan een jaar na de arrestatie van E., plots wordt afgeperst en gevraagd te verklaren waarom dit plots gebeurt, zegt hij dat dit de tijd is die nodig was om het proces af te ronden en hem te veroordelen (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Echter, zoals aangehaald, werd E. pas veroordeeld in september 2019. Bovendien verklaart dit hoegenaamd niet waarom verzoeker plots wordt geïdoleerd door een vriend die hij nog heeft geholpen bij diens strafproces.

Verder stelt de commissaris-generaal terecht vast dat verzoeker ook over E. zelf onsamenhangende verklaringen aflegt: "Zo verklaart u enerzijds niet te weten of hij tot een bende behoort (CGVS, p. 11, punt 121). Anderzijds verklaart u problemen te hebben met de bende 18 (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5) en duidt u E.(...) daarvoor als verantwoordelijke aan (CGVS, p. 12, punt 134 & 141; p. 18, punt 213). Bovendien staat in de nieuwsartikelen die u voorlegt dat E.(...) lid is van de bende 18 (doc. 6). Dat u dan eerder verklaart niet te weten of E.(...) tot een bende hoort is opmerkelijk. Dergelijke inconsistente verklaringen over de persoon voor wie u uw land heeft verlaten zijn weinig overtuigend." Met het louter herhalen van zijn verklaringen hierover en door te stellen dat hij "in alle eerlijkheid op de vragen geantwoord heeft", slaagt verzoeker er niet in hier een ander licht op te werpen.

Ook volgende in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden vluchtrelaas:

"Voorts is het opvallend dat u niet weet in welke gevangenis hij zit (CGVS, p. 11, punt 130). Nochtans was u betrokken bij zijn strafproces en heeft u zelfs voor zijn advocaat betaald (CGVS, p. 11, punt 125; p.12, punt 136 & p. 18, punt 210). Indien u daadwerkelijk zoals u beweert vertrokken te zijn uit uw land uit vrees voor een vriend van u die in de gevangenis zit en bij wiens strafproces u persoonlijk betrokken was, kan verwacht worden dat u daadwerkelijk weet in welke gevangenis hij zit. Een dergelijke onwetendheid doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Verder weet u ook niet wanneer E.(...) zou zijn veroordeeld. U verklaart dat hij werd aangehouden en ongeveer een jaar later werd veroordeeld (CGVS, p. 11, punt 125). Echter, wanneer u later in het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt wanneer E.(...) werd veroordeeld zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 17, punt 204). Dit is zeer opmerkelijk gezien u zelf het vonnis neerlegt. Bovendien blijkt hieruit dat hij pas twee maanden voor uw vertrek zou zijn veroordeeld. Dat u dit zich niet zou herinneren doet verdere twijfels rijzen, zeker gezien deze strafzaak en zijn veroordeling de reden zou zijn waarom u door E.(...) wordt gevisieerd.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw zaak, na uw vertrek, open is gebleven. Eerst hield een vrouwelijke werknemer de zaak open, daarna heeft uw zus het overgenomen (CGVS, p. 16, punt 183). Uw zaak draaide heel goed en was zeer winstgevend (CGVS, p. 8, punt 92). Gevraagd of zij nog problemen gehad hebben – u moest nog steeds 3000 dollar betalen omdat de winkel veel geld opbracht (CGVS, p. 9, punt 104) – antwoordt u: "Ik kan het niet met zekerheid zeggen, misschien als het voorgekomen is hebben ze het mij niet verteld en weet ik het dus niet (CGVS, p. 16, punt 188)." U hebt dus geen weet van verdere problemen met bendeleden na uw vertrek. Dat er wel dergelijke problemen zouden geweest zijn, maar niemand u dat verteld zou hebben is weinig geloofwaardig. U hebt contact met uw zus (CGVS, p. 16, punt 189), bent nog steeds de eigenaar (CGVS, p. 7, punt 69) en verklaart de zaak vanuit België nog verder geleid te hebben (CGVS, p. 7, punt 66). Redelijkerwijs kan er afgeleid worden dat u goed op de hoogte bent van de ontwikkelingen rond uw zaak.

Gevraagd of u, sinds uw vertrek, van uw familie nog iets gehoord hebt over uw problemen verklaart u: "Nee, ze weten niet de hele situatie waarom ik wegegaan ben (CGVS, p. 4, punt 34)." Gevraagd of iemand het wel weet antwoordt u: "Mijn twee dichte vrienden en mijn partner (CGVS, p. 5, punt 35)." Gevraagd waarom u niets hebt verteld aan uw familie antwoordt u: "Om hen niet ongerust te maken (CGVS, p. 5, punt 36)." Uit die verklaringen blijkt dat nog steeds niemand van uw familie weet waarom u vertrokken bent. Later echter, gevraagd of het niet gevaarlijk was uw zus de zaak verder te laten uitbaten zonder haar te waarschuwen verklaart u: "Zij besliste om die over te nemen. Ik zei haar dat ik dat niet wilde, ik heb haar dan ook de situatie uitgelegd. Op het moment dat ze besliste over te nemen (CGVS, p. 16, punt 190)." Geconfronteerd met uw eerdere verklaring, als zou uw zus niet op de hoogte zijn van uw problemen met de bendeleden, verklaart u nu: "Toen ik mijn land verliet wist ze er niet van. Dat was ook de vraag die u mij had gesteld. Het was pas later, toen ze besliste de zaak open te houden dat ik het haar verteld heb (CGVS, p. 16, punt 191)." Die verklaring strookt niet met uw eerdere antwoord op de vraag of u nog iets gehoord heeft over uw problemen sinds uw vertrek, als zou u niets hebben gehoord omdat niemand – behalve twee vrienden en uw partner – op de hoogte was van uw problemen (CGVS, p. 4-5, punten 34-36). Bovendien is het loutere feit dat u uw familie niets heeft verteld geen verklaring voor uw onwetendheid over mogelijke evoluties in verband met uw problemen. Immers, de bendeleden houden er geen rekening mee of u uw familie al dan niet heeft ingelicht. Dat u geen enkele informatie over het verdere verloop van uw problemen sinds uw vertrek weet te geven doet verder twijfelen aan uw vluchtrelaas.

Eind november had u op één dag drie contacten met bendeleden, de eerste twee keer gebeurde dat in uw zaak (CGVS, p. 14, punten 164-167). Toen u 's avonds naar huis ging, werd u door de bendeleden thuis opgewacht. U voegt daaraan toe: "[...] De volgende dag ging ik terug naar mijn zaak en vertelde ik over wat er gebeurd was. Daarna werd ik dan gecontacteerd door zijn moeder die me dan te hulp kwam. Vanaf toen ging ik niet meer terug naar mijn zaak. Als ik wilde praten met een werknemer gebeurde dat op een andere plaats (CGVS, punt 162)." Wat later, gevraagd of dag van uw laatste incident met de bendeleden, de laatste dag was dat u in uw zaak geweest bent antwoordt u: "Ik ben daarna nog drie keer in mijn zaak geweest, maar snel. Ik ging met een Uber en was daar dan 15 à 20 minuten en ging daarna meteen weer weg (CGVS, p. 15, punt 171)." Dat u eerste zegt nog één keer in uw zaak geweest te zijn en vanaf toen niet meer maar later verklaart er nog drie keer geweest te zijn is opmerkelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verhaal.

U verklaart voorts dat niemand wist dat u het land zou verlaten en dat u probeerde te vermijden dat iemand dat te weten zou komen (CGVS, p. 15, punt 172). Gevraagd wat u aan uw werknemers vertelde verklaart u dat zij dachten dat u naar hier op vakantie kwam, niet dat u in de problemen zat. Ze dachten dat u zou terugkeren (CGVS, p. 15, punten 173-174). U verklaart: "Om hen niet te verontrusten ging ik nog een paar keer langs (CGVS, punt 174)." Die verklaring strookt niet met uw eerdere verklaring: "Toen ik naar huis terugkeerde waren ze daar ook. Ze zeiden: "We weten waar je woont, we willen je geld. Zo niet, vermoorden we je." De volgende dag ging ik terug naar mijn zaak en vertelde ik over wat er gebeurd was (CGVS, p. 14, punt 162)."

Voorts verklaart u dat de moeder van E.(...) u ervan op de hoogte bracht dat E.(...) achter de afpersingen zat. Ze vertelde u dat de bendeleden u, nadat u zou betalen, ook zouden vermoorden (CGVS, p. 12, punt 134 & p. 18, punt 213). Over de manier waarop zij u dat vertelde legt u tegenstrijdige verklaringen af. Eerst verklaart u: "De laatste keer dat ik werd afgeperst en dat het wapen op mij gericht werd was zijn mama, van E.(...), mij te hulp gekomen. Toen ze zag wat er gebeurde heeft ze mij gebeld, ik weet trouwens niet hoe het komt dat ze dat weet. Ze belde mij en vertelde mij dat het E.(...) was die gevraagd had aan anderen om mij af te persen en dat ze mij daarna ook zouden vermoorden (CGVS, p. 12, punt 134)." Later verklaart u: "Ze kwam langs in de winkel. Ze nam me even aan de kant en ze vertelde dat het E.(...) was die erachter zat. Achter die afpersingen. Dat zelfs als ik ze zou betalen ze me zouden doen verdwijnen (CGVS, p. 18, punt 213)." Gevraagd of dat uw enige contact met haar was verklaart u: "Fysiek ja, anders nog wel berichtjes. Die gingen over hoe het met haar ging, waar ik was. Hoe het met mij ging (CGVS, p. 18, punten 214-215)." Via E.(...)'s moeder kwam u te weten dat hij achter de afpersingen zat. Het is opmerkelijk dat uw verklaringen over hoe zij u dat vertelde niet overeenkomen.

Gevraagd wanneer uw laatste incident met de bendeleden, waarbij zij u thuis opwachtten, plaatsvond verklaart u: "Ik weet het niet zeker. De week van 25, 26 november. De 28ste heb ik mijn vlucht gekocht (CGVS, p. 17, punt 198)." U verklaart wat geld en kleren te hebben genomen en te zijn vertrokken (CGVS, p. 14, punt 167). Het is de laatste keer dat u thuis was (CGVS, p. 15, punt 170). U verliet El Salvador op 11 december 2019 (verklaring DVZ, p. 12, vraag 32 & doc. 3). Het is opvallend dat u reeds uw paspoort had aangevraagd voor het laatste afpersingsincident en voordat u hoorde dat E.(...) u wilde vermoorden. Uw paspoort is immers afgegeven op 20 november 2019 terwijl het laatste incident – de afpersing die u niet meer wilde betalen en het nieuws dat E.(...) u wilde vermoorden – en de reden van uw besluit het land te verlaten voorviel op 28 november 2019. Hiermee geconfronteerd zegt u louter dat u zich geen data herinnert maar dat u het aanvraag op dezelfde dag dat u uw vlucht boekte (CGVS, p. 17, punt 200). Dit biedt geen verklaring voor het feit dat u uw paspoort aanvraag een week voordat het laatste incident voorviel en voordat u vernam dat u vermoord zou worden. Later echter zegt u dat weer dat u het paspoort een week eerder had aangevraagd omdat u in december opnieuw van plan was naar Guatemala te gaan (CGVS, p. 17, punt 202). Dat u eerst verklaart dat u uw paspoort aanvraag op dezelfde dag dat u uw vlucht – naar Spanje – boekte maar dan later uw verklaringen wijzigt en zegt dat u het een week eerder boekte omdat u van plan was naar Guatemala te gaan doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas."

Deze motieven worden door verzoeker in zijn verzoekschrift volledig ongemoeid gelaten, en blijven dan ook gehandhaafd.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat de onwetendheden, vaagheden en inconsistenties in verzoekers verklaringen maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas. Het betoog dat "er hier en daar een inconsistentie is opgetreden met betrekking tot bepaalde details" kan niet worden aangenomen, nu bovenvermelde vaststellingen duidelijk handelen

over essentiële elementen die behoren tot de kern van verzoekers relaas. Verzoeker slaagt er niet in de concrete problemen die hij zou hebben aannemelijk te maken.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad verzoekers vluchtrelaas en zijn vrees voor vervolging door E. en Barrio 18 niet geloofwaardig.

Dit volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat zijn vrees, op basis van de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ dan wel ‘sociale groep’, wél valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig.

6.5. Verzoeker betoogt nog dat hij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico loopt om door bendes te worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 9 januari en 17 december 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel *“certain returnees from abroad”* problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel *“depending on the particular circumstances of their case”*.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen door Barrio 18 en E. niet geloofwaardig. Het blijkt dan ook niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stond, evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico loopt om te worden gevisieerd door bendeleden.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat hij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in

de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar dat land omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

6.6. Uit verzoekers verklaringen blijkt nog dat hij homoseksueel is. Verzoekers homoseksuele geaardheid wordt niet in twijfel getrokken.

Evenwel, de Raad benadrukt in navolging van de commissaris-generaal dat het loutere feit homoseksueel te zijn in El Salvador, niet voldoende is om te worden erkend als vluchteling.

Uit objectieve landeninformatie die door de verwerende partij wordt voorgelegd, blijkt vooreerst dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in El Salvador en er wordt geen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid en/of omwille van hun genderidentiteit.

Dit neemt niet weg dat er in de Salvadoraanse samenleving sprake is van machismo, homofobie, transfobie, discriminatie en geweld tegen LGBT-personen en dat niet enkel bendes en de eigen familie maar ook de Salvadoraanse overheden zich hier schuldig aan kunnen maken. LGBT-personen worden tevens gevisieerd door bendes met het oog op afpersing.

Evenwel kan uit de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat het homofob geweld en de discriminatie in El Salvador systematisch zijn, noch dat elke homoseksueel in El Salvador omwille van zijn of haar seksuele geaardheid vervolging riskeert.

Verder volgt uit de beschikbare landeninformatie nog dat de Salvadoraanse overheid de laatste jaren verschillende positieve maatregelen heeft genomen om de LGBTI-gemeenschap te beschermen, en dat lokale organisaties die het opnemen voor de rechten van homoseksuele personen erin zijn geslaagd om een wijziging van de strafwet af te dwingen waardoor strengere straffen kunnen worden opgelegd voor haatmisdrijven ingegeven door seksuele geaardheid en genderidentiteit. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Uit de beschikbare landeninformatie kan worden besloten dat een doeltreffende overheidsbescherming niet altijd is gegarandeerd maar afhankelijk is van de individuele omstandigheden van het geval.

Voorts blijkt uit de beschikbare informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI- rechten en dat er in San Salvador reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar de gay pride-parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. Zo namen er in 2018 meer dan twaalfduizend mensen deel aan de gay pride in de hoofdstad en aan de verschillende activiteiten georganiseerd door de nationale LGBTI-federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de gay pride getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.

Dat LGBTI-personen, en dan in het bijzonder transgender vrouwen, in El Salvador kwetsbaar blijven voor discriminatie en allerlei vormen van geweld, mede in acht genomen de algemene veiligheidssituatie, wordt evenwel niet betwist. Het wordt tevens bevestigd in de richtlijnen van UNHCR waar homoseksuelen worden aangemerkt als personen met een risicoprofiel. Zij kunnen, afhankelijk van de specifieke omstandigheden van hun zaak, nood hebben aan internationale bescherming (UNHCR, *'Eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador'*, maart 2016, p. 38-39; COI Focus, *El Salvador: Situation Sécuritaire*, 12 oktober 2020, p. 21-22).

Uit het voorgaande kan worden besloten dat niet iedere homoseksuel in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging en dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft.

Door bepaalde bevindingen van de in het administratief dossier vervatte informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, te benadrukken, doet verzoeker geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Ook het gegeven dat deze bevindingen worden bevestigd door de informatie gevoegd aan het verzoekschrift en de aanvullende nota, doet niets af aan de pertinente overweging dat hieruit niet blijkt dat het enkele feit homoseksuel te zijn in El Salvador op zich volstaat om a priori te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de betrokkene.

Een persoonlijk risico voor verzoeker om in El Salvador te worden vervolgd bij terugkeer omwille van zijn homoseksuele geaardheid, moet in concreto aannemelijk worden gemaakt, wat betekent dat zijn individuele omstandigheden moeten worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden voor homoseksuelen in El Salvador en de algemene veiligheidssituatie aldaar.

Op geen enkel moment in het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, noch tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken haalt verzoeker zijn geaardheid aan als oorzaak van zijn problemen of als reden waarom hij zijn land heeft verlaten. Ook in zijn verzoekschrift brengt verzoeker geen elementen bij die hierop wijzen. Evenmin haalt verzoeker enig concreet element aan waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid in geval van terugkeer naar El Salvador vervolging zal riskeren omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn geaardheid in geval van terugkeer naar El Salvador blijkt bijgevolg niet.

6.8. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals

hoger vermeld (zie COI Focus “El Salvador: Situation sécuritaire” van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus Situation Sécuritaire, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd; noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoeker brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De informatie die hij aanhaalt in zijn verzoekschrift is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

8. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, geeft verzoeker niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht zodat de aangevoerde schendingen dan ook niet dienstig zijn.

9. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoeker heden dreigt te worden vervolgd in El Salvador. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

10. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES